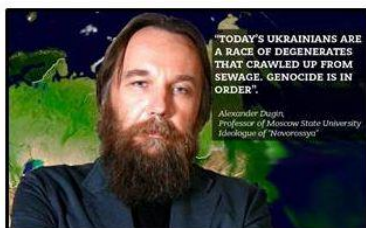

Het grens overschrijdende effect van het Russisch georiënteerde Fascisme.

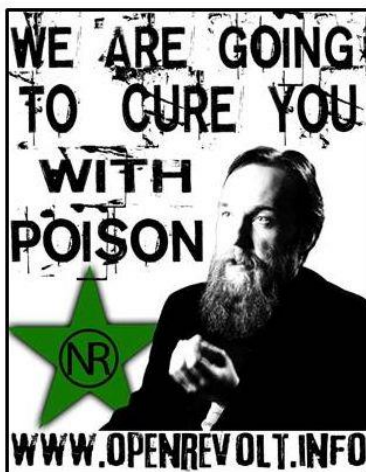
Door Victor A.C. Remouchamps, luitenant kolonel (b.d.)

Politiek en militair analist

Inleiding.

Alexandr Gelyevich Dugin (1962)¹, partij filosoof of dorpsidioot?

In het vorige artikel "*Fascisme in Rusland*" werd vastgesteld dat de Russische interpretatie van *nationaal conservatisme* niets meer is dan een verfraaiing van het fascistisch georiënteerde beleid. Onlangs is door Russia Today² een interview uitgezonden met Professor Dugin, een in Rusland (maar ook in traditionele kringen buiten Rusland) hoog gewaardeerde professor aan de staatsuniversiteit in Moskou. Zijn uitspraken geven een beeld van de wijze waarop ook bovengemiddelde intellectuelen inhoud geven aan het nationaal conservatisme. Door uitspraken als "*Amerika is de peetvader van alle kwaad*"; "*tegenstanders van Putin zijn geestesziek en dienen gedeporteerd of uitgeroeid te worden*"; "*Oekraïners bestaan uit een ras van dégénérés die uit de riolen zijn gekrabbeld.*" en "*we gaan jullie ziekten bestrijden met vergif*" bewijst deze partijfilosoof en eminente tegenvoeter te zijn van Alfred Rosenberg (1893-1946)³, een Duitse intellectueel uit het Interbellum⁴. Significant was zijn boodschap dat "*Rusland terug moet naar de grenzen van de Sovjet Unie. Wanneer dat doel alleen met geweld kan worden bereikt, dan moet dat geen bezwaar zijn*".

Dergelijke uitspraken kunnen in Rusland net als in de voormalige Sovjet Unie, Ceausescu's Roemenie, Hitler Duitsland en het Italië van Mussolini alleen in het openbaar worden uitgesproken met toestemming van het Kremlin. De geciteerde uitspraken onderstrepen de gefabriceerde haat tegen alles wat als niet-Russisch kan worden vertaald. Kortom xenofobie of vreemdelingenhaat.

Xenofobie een instrument om de massa herhaaldelijk te kunnen mobiliseren.

De geschiedenis heeft bevestigd dat *Xenofobie* of vreemdelingenhaat een van de kernkarakteristieken is van een fascistische maatschappij. In een kortelings gehouden onderzoek is bijna zeventig procent van de Russische bevolking van mening dat er "te veel" buitenlanders in Rusland wonen. Alle etnische entiteiten die niet afkomstig zijn uit Europees Rusland worden gecategoriseerd onder die term "*buitenlander*". Een merkwaardige opstelling. Immers, in de voormalige Sovjet Unie samengesteld uit 15 "onafhankelijke" landen (Unierepublieken) die een Federatie vormden, mocht volgens de wet geen onderscheid gemaakt worden tussen etnische

¹ Hij staat bekend om zijn fascistisch georiënteerde visie op de verdeling van macht in Europa en de Wereld. Hij is een gepassioneerd voorstander van het herstel van het oude Russische Imperium door de vereniging van Russisch sprekende etnische entiteiten in Georgië en de Oekraïne m.n. in Oost Oekraïne en de Krim. Hij wordt als de conceptuele denktank van Putin's initiatieven in de Oekraïne beschouwd.

² Door de staat gecontroleerd mediastation met een groter budget dan de BBC.

³ Hitler's belangrijkste partijfilosoof. Ter dood veroordeeld in Neurenberg en opgehangen in 1946.

⁴ 1920-1939.

entiteiten uit Centraal Aziatische landen, Kaukasus, Siberië en Europees Rusland. In de geschriften van het toenmalige Ministerie van Propaganda werd voortdurend gepassioneerd melding gemaakt van het feit dat “*discriminatie*” en “*xenofobie*” typische kenmerken waren van de Westelijke Kapitalistische wereld. Die termen werden in een superieure socialistische maatschappij verbannen.

De zaken liggen nu 180 graden anders. De twee gescheiden termen *nationaal* en *conservatisme* blijken samengevoegd tot een term en ondersteund door de interpretatie van de eerder genoemde Dugin een andere insteek te reflecteren. Een van de gezamenlijke eigenschappen van beide extreem georiënteerde politieke systemen was en is *vreemdelingenhaat*. In de contemporaine Russische samenleving is dat in woord en daad herkenbaar. De Moscoviet in de straat beschouwt zichzelf als de pure Rus en volgens hem is zijn lichtgetinte landgenoot uit de Kaukasus die de islam belijdt, een *zwarte*, een uitbuiters, die hetzij de baantjes van “echte russen” wegkaapt of zich ten koste van de echte Rus verrijkt met smokkel en illegale handel. Het zou eigenlijk verrassend moeten zijn dat erfgenamen van een systeem dat in woord racisme en discriminatie bij de wet verbood (en overigens in de praktijk toestond) hun Kaukasische en Siberische “landgenoten” aanspreken als “zwarten” en “Joods” als een neerbuigende aanduiding gebruiken.

Opleving van het Stalinisme?

In het voorgaande artikel is uitgebreid ingegaan op de karakteristieken van de huidige Russische samenleving en de wens van die samenleving een sterke politieke leider te hebben. Die leider moet de buitenlandse vooral westerse bedreiging buiten de poort houden, de Russische identiteit (wat men in Rusland daaronder verstaat lijkt in ieder geval voor de wereld om hen heen onduidelijk) versterken en het machtsimago intensiveren. De dreiging wordt herhaaldelijk bestempeld als “*kapitalistische fascisten die er op uit zijn Rusland op de knieën te dwingen en ze in een ondergeschoven positie te dwingen en te houden*”. Wanneer de pracht en praal waarmee de overwinning op Hitler Duitsland onlangs in Moskou is gevierd en uitgebreid door de media in beeld is gebracht, als maatstaf nemen voor de mate waarin Putin beantwoordt aan het beeld van die gewenste sterke leider, dan is hij cum laude voor dat examen geslaagd. De pracht en praal die de kijker voorbij heeft zien paraderen is karakteristiek voor een fascistisch georiënteerd politiek bestel, waarin staat en politiek leiderschap uitbundig verheerlijkt worden. Die pracht en praal is een signaal voor de buitenwereld dat Rusland zich niet meer laat ringeloren en kleineren. Er kan een vergelijking gemaakt worden met de massale Nationaal Socialistische samenkomsten in Neurenberg ten tijde van Hitler Duitsland.

Moskou 2015

Neurenberg 1936

Moskou 2015

Neurenberg 1936

Zelfde beeld, zelfde boodschap “wij eisen respect. Wij vernietigen iedereen die hindernissen opwerpen om te voorkomen dat we ons doel bereiken”, **andere locatie.**

Mr. Stalin, I presume?

Gemeten aan zijn daden van de laatste jaren, lijkt het er sterk op dat Putin heeft besloten in de voetstappen van zijn beruchte voorganger te treden. Binnen de Russische samenleving en vooral bij de leiding in het Kremlin, is een herwaardering van de acties van de voormalige despoot herkenbaar. Putin heeft onlangs begrip getoond voor het tekenen van het “niet-aanvalsverdrag” van Molotov en von Ribbentrop en op verschillende plaatsen in Rusland worden weer standbeelden (her)opgericht van in de ogen van het Westen één van de grootste oorlogsmisdadigers van de twintigste eeuw. Het wordt daardoor mede duidelijk dat het roer in Rusland omgegooid is en Putin zich beschouwd als de contemporaine personificatie is het *Stalinisme*. Een regeringsstijl die in toenemende mate gelijkenissen zal vertonen met de autoritaire, xenofobe stijl van Stalins Rusland uit de jaren dertig en veertig. Landen die het daar niet mee eens is worden verweten aan “*Russofobie*” te lijden: De enige door een staat geleide manifestatie van racisme ter wereld.

Een blik in de achteruitkijk spiegel.

Net als in de jaren '30 van de vorige eeuw is Europa weer in beweging: regionale confrontaties; omver geworpen staten, burgeroorlogen en gebiedsuitwisseling.

In die onrustige Europese wereld, kraaide Hitler op politiek gebied aan het einde van de jaren '30 zijn *pangermanisme* van de hoogste torens. Hij legt daarbij primair een claim op aan Duitsland grenzende gebieden en vindt dat deze gebieden in een Groot Duitse staat moeten worden geïncorporeerd, zoals Oostenrijk, Sudetenland (dat deel uit heeft gemaakt van eerst Oostenrijk en later Tsjecho-Slowakije); Elzas, Lotharingen(Frankrijk) en delen van Polen en Zwitserland. Hij legt zelfs claims op verder weggelegen gebieden in Oost Europa en (delen van) Amerika. In de optiek van

sommige *pangermanisten* kunnen bepaalde Germaanstalige entiteiten zoals Nederland, Vlaanderen, Engeland, Noorwegen, Zweden en Denemarken deel uitmaken van het Groot Duitse Rijk en natuurlijk koloniën van Germaanstalige landen. Toen hem duidelijk werd dat geen van de westerse democratieën hem een strobreed in de weg legde en geen enkele poging deden om aan deze gang van zaken een halt toe te roepen, gebruikt hij deze westerse passiviteit om zijn aspiraties voor aansluiting van Oostenrijk en stukken Tsjechisch territorium te verwezenlijken. Zich beroepend op het door Wilson geformuleerde beginsel dat etnische entiteiten met een gemeenschappelijke achtergrond, cultuur en taal door hun volksgenoten moeten worden geregeerd, lijft hij in 1938 Oostenrijk met geweld in (*Anschluss*). De geallieerden laten zich ook na deze daad van Duitse agressie zich nauwelijks horen.

In Rusland werd de periode na de beëindiging van de Oktober revolutie in 1917 gekenmerkt door tomeloze terreur, waarbij iedereen die een hogere opleiding heeft dan lagere school bij voorbaat verdacht is. De kaders worden tot in de hoogste regionen gezuiverd. Duizenden worden na showprocessen geëxecuteerd of in strafkampen, *Goelags*⁵, opgesloten. Nieuwe leiders worden benoemd, die na verloop van tijd weer weggezuiverd worden. In de jaren '20 zoeken de Russen ondanks hun diepe aversie voor het nationaal socialisme voorzichtig toenadering tot Duitsland, mede omdat beide landen in een gelijksoortige geïsoleerde positie verkeren. Die toenadering resulteert o.m. in een overeenkomst om de top van het Duitse leger begeleid en geadviseerd door Russische officieren te laten deelnemen aan grote Russische oefeningen om ervaring op te doen en om moderne wapens toe te leveren aan Duitsland. Aanvankelijk Britse vervolgens Russische en Duitse militaire experts pakken de problematiek van het gevecht der verbonden wapens in de Interbellumperiode weer op. Die inspanning resulteert in de concipiëring van doctrines als *Maneuver Warfare*, *Deep Operations* en *Bewegungskrieg*. Doctrines die na uitbundig experimenteren en oefenen in Rusland, Duitsland en Spanje bruikbaar zijn en tijdens WO II onder de titel *Blitzkrieg* door gemengde *Panzertruppen* met succes worden uitgevoerd.

De jaren '30 waarin Stalin (1878-1953) aan de macht komt, vormen voor de start van WO II het macabere hoogtepunt van terreur en zuiveringen. Naast de intelligentsia betalen veel Russische officieren die in het kader van de overeenkomst tussen Rusland en Duitsland, aan gecombineerde oefeningen hebben meegedaan, hiervoor met hun leven en behoren tot de eerste slachtoffers van Stalin's zuiveringen. Aan de andere kant, is Stalin mede door Hitler's felheid tegen het communisme, de enige wereldleider die Hitler als een serieus gevaar ziet. Wanneer de westerse geallieerden ondanks de zorgwekkende ontwikkelingen in Duitsland passief blijven en zelfs niet serieus op Stalin's voorstellen voor een defensieve alliantie tegen Duitsland ingaan, besluit hij met Duitsland in zee te gaan. In 1939 sluit hij een non-agressiepact, waarin in een geheime clausule bepaald wordt dat Europa in voorkomend geval tussen Duitsland en Rusland verdeeld zal worden.

Stalin had daarmee bereikt dat de grenzen van het Tsaristisch Rusland uit de 19de eeuw waren hersteld. Duitsland werd in 1939 bij de inval in Polen gesteund door Stalin die honderdduizenden tonnen brandstof ter beschikking stelde van de Duitsers, alsmede enorme leveranties aan kolen, ijzererts en graan. Tijdens het bombardement van Warschau kreeg de Duitse Luftwaffe informatie van de in Minsk opgestelde radiozender. Gestapo en de NKVD⁶ werkten in de jaren dertig nauw met elkaar samen. Toen de Duitsers eind jaren dertig begonnen met het verzamelen van de Joden in concentratiekampen, vluchtten duizenden joden naar Rusland. Als een "teken van vriendschap" besloot Stalin alle Joden weer terug te sturen naar Duitsland, waarop de meesten van hen in de gaskamers hun einde vonden. Kortom, beide autoritair geregeerde landen konden het prima met

⁵ De overheidsdienst in de Sovjet-Unie die verantwoordelijk was voor straf- en werkkampen. De term wordt ook gebruikt om deze kampen zelf aan te duiden. De verzameling kampen in met name Siberië wordt meestal Goelag archipel genoemd.

⁶ Volkscommissariaat voor interne zaken: **N**arodnij **K**omissariat **V**noetrennich **D**jel, voorloper van de KGB.

elkaar vinden en bestookten elkaar met complimenten die in de media werden afgedrukt. Ondanks het niet-aanval pact zal Rusland tijdens WO II zwaar boeten en moet na de inval in 1941 vier bloedige jaren lang de nazi horden het hoofd bieden. . Toen Hitler besloot om Rusland in 1941 aan te vallen, moest Stalin erkennen dat hij zich misrekend had in Hitler.

Het hield ook in dat de collaborerende periode voorafgaande aan de Tweede Wereldoorlog een duidelijke smet op zijn reputatie was. Daarom besloot hij de geschiedenis maakbaar te maken en daaraan zijn eigen invulling te geven. Die periode schrapt hij uit de geschiedenisboekjes en liet WO II beginnen met de inval van de Duitsers en te laten eindigen met het tekenen van de Duitse capitulatie op 9 mei 1945. Precies de reden waarom er in Rusland geen sprake is van een Tweede Wereldoorlog, maar van een zuiver Russische aangelegenheid die de “Grote Patriottische Oorlog” wordt genoemd.

Wie speelt de rol van Hitler?

Herkent de lezer deze situatie? De vraag is dan ook wie Putin er van kan overtuigen om zich bij hem aan te sluiten. Optisch gezien lijken er kandidaten genoeg te zijn. Die kandidaat zal echter een gelijksoortige kijk op de mondiale machtsverdeling moeten hebben als Putin, maar niet de kracht bezit of kan ontwikkelen om hem als supermacht naar de kroon te steken. Die kandidaat moet op een gelijksoortige manier invulling geven aan de term “*fascisme*” nl. alle actoren die het niet eens zijn met de wereldbeschouwelijke opvatting van Putin c.s. Innige en intensieve samenwerking van militairen en strijdmachten is een ander criterium voor die rol. Op economisch gebied zal Putin van de samenwerking wijzer moeten worden om de druk op de Roebel te kunnen verlichten en het liefst weg te nemen. Er zijn kandidaten genoeg. Maar zit voor Putin ook de geschikte kandidaat er bij? Is het Noord Korea, Iran, een land in Afrika, Zuid Oost Azië of Zuid Amerika? We zullen het snel genoeg weten.

Slotwoord.

Vermoedelijk zullen lezers kanttekeningen plaatsen bij de realiteit van de achterliggende tekst. Als emigrant in één van die “onafhankelijke” landen; Litouwen, heb ik een scherpere visie op de ontwikkelingen ten oosten en zuiden van de Baltische staten. Herhaaldelijk ervaar ik tot mijn verbazing dat de communistische erfenis van onverdraagzaamheid (een *understatement*), en afkeer (alweer een *understatement*) van alles wat niet “Europees” (blank) en (Orthodox of Rooms-katholiek) Christelijk is, nog steeds levend is. Zogenaamde “Jodengrappen” worden ook in mijn leefomgeving nog met veel elan en zonder enige schaamte doorgegeven. Kwalificaties als “jodenstreek”, en “jodentruuk” zijn algemeen gangbare uitdrukkingen om gebeurtenissen met een sterk negatieve toonzetting met een woord te beschrijven. Gelukkig wordt het in de Baltische staten mede door de groeiende invloed van westerse, ongebonden media langzamerhand (gelukkig) beter en is de hoop daar dat het eens zal uitsterven.